DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 14 juni 2001 *

I mål C-473/99,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av W. Bogensberger, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Österrike, företrädd av C. Pesendorfer, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan om fastställelse av att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 155, s. 41),

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puissochet och J.N. Cunha Rodrigues (referent),

generaladvokat: L.A. Geelhoed,

justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 5 april 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 10 december 1999, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) (EGT L 155, s. 41, nedan kallat direktivet).

2 Enligt artikel 2.1 i direktivet skulle medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som var nödvändiga för att följa direktivet senast den 30 november 1996 och omedelbart underrätta kommissionen om detta.

3 Eftersom kommissionen inte hade fått något meddelande från den österrikiska regeringen om åtgärder för införlivande av direktivet, sände den genom skrivelse av den 30 maj 1997 en formell underrättelse till Republiken Österrike med uppmaning att inkomma med ett yttrande inom två månader.

4 I sitt svar av den 29 juli 1997 angav de österrikiska myndigheterna att åtgärderna sannolikt skulle genomföras under december månad 1997.

5 Kommissionen riktade den 2 juli 1998 ett motiverat yttrande till Republiken Österrike och uppmanade den att inom två månader från delgivningen av det motiverade yttrandet vidta nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet.

6 Genom skrivelse av den 3 september 1998 informerade den österrikiska regeringen kommissionen om att åtgärder för att införliva direktivet delvis redan hade vidtagits och att genomförandet av den återstående delen var under förberedelse. Genom skrivelser av den 4 och den 15 september, den 16 oktober och den 23 november 1998 samt av den 10 februari, den 8 och den 9 april 1999 underrättade den österrikiska regeringen kommissionen om de åtgärder som hade vidtagits för att införliva direktivet.

7 Kommissionen har i sin ansökan gjort gällande att Republiken Österrike fortfarande inte fullt ut har införlivat direktivet. På olika områden, i synnerhet i delstater, kommuner och kommunförbund har ett stort antal åtgärder fortfarande inte vidtagits.

8 Kommissionen anser att Republiken Österrike därigenom på ett uppenbart sätt har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget genom att inte inom den i direktivet föreskrivna tidsfristen vidta åtgärder för att fullgöra sina skyldigheter enligt direktivet.

9 Republiken Österrike har för det första påpekat att behörigheten att anta bestämmelser för att införliva direktivet är synnerligen uppdelad och utövas på såväl förbundsnivå som delstatsnivå, på grund av kompetensfördelningen enligt den österrikiska grundlagen. Det förhållandet försvåras av den särskilda kompetensfördelningen mellan delstater och kommuner beträffande utbildning och de anställdas villkor. Lagstiftningen på olika nivåer behöver stämmas av för att säkerställa en enhetlig skyddsnivå.

10 Den österrikiska regeringen har därefter räknat upp åtgärder som vidtagits för att införliva direktivet med nationell rätt.

11 I sin duplik har den österrikiska regeringen åberopat andra åtgärder som vidtagits efter det att talan väcktes. Den har påpekat att kvarstående åtgärder borde vara genomförda före sommaren 2000, vilket är en omständighet som bör beaktas inom ramen för förevarande förfarande.

12 Som svar på Republiken Österrikes argumentering, erinrar domstolen om att en medlemsstat enligt fast rättspraxis inte kan åberopa bestämmelser, praxis eller förhållanden som tillhör dess interna rättsordning, inbegripet sådana situationer som följer av dess federala organisation, för att motivera bristande uppfyllelse av förpliktelser och tidsfrister som föreskrivs i ett direktiv (se särskilt dom av den 12 december 1996 i mål C-298/95, kommissionen mot Tyskland, REG 1996, s. I-6747, punkt 18, och av den 6 juli 2000 i mål C-236/99, kommissionen mot Belgien, REG 2000, s. I-5657, punkt 23.

13 Domstolen har upprepade gånger slagit fast att förekomsten av ett fördragsbrott skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet, och domstolen skall inte beakta senare förändringar (se särskilt domstolens dom av den

8 mars 2001 i mål C-266/99, kommissionen mot Frankrike, REG 2001, s. I-1981, punkt 38).

14 Av såväl svaromålet som dupliken samt svaret på en fråga från domstolen till den österrikiska regeringen framgår det att Republiken Österrike medger att den inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att införliva direktivet med nationell rätt före utgången av tvåmånadersfristen i det motiverade yttrandet. De olika åtgärder som Republiken Österrike säger sig ha vidtagit efter utgången av fristen är, i enlighet med i föregående punkt citerad rättspraxis, irrelevanta inom ramen för förevarande talan, även om de skulle utgöra ett riktigt införlivande av direktivet.

15 Vid sådana förhållanden bör kommissionens talan anses välgrundad.

16 Det bör därför fastställas att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa direktivet.

Rättegångskostnader

17 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Österrike skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Österrike har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt kommissionens direktiv 95/30/EG av den 30 juni 1995 om anpassning, som en följd av nya teknologiska rön, av rådets direktiv 90/679/EEG om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för biologiska agenser i arbetet (sjunde särdirektivet enligt artikel 16.1 i direktiv 89/391/EEG) genom att inte inom föreskriven tidsfrist anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa direktivet.**

2) **Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Gulmann Puissochet Cunha Rodrigues

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 14 juni 2001.

R. Grass C. Gulmann

Justitiesekreterare Ordförande på tredje avdelningen